Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

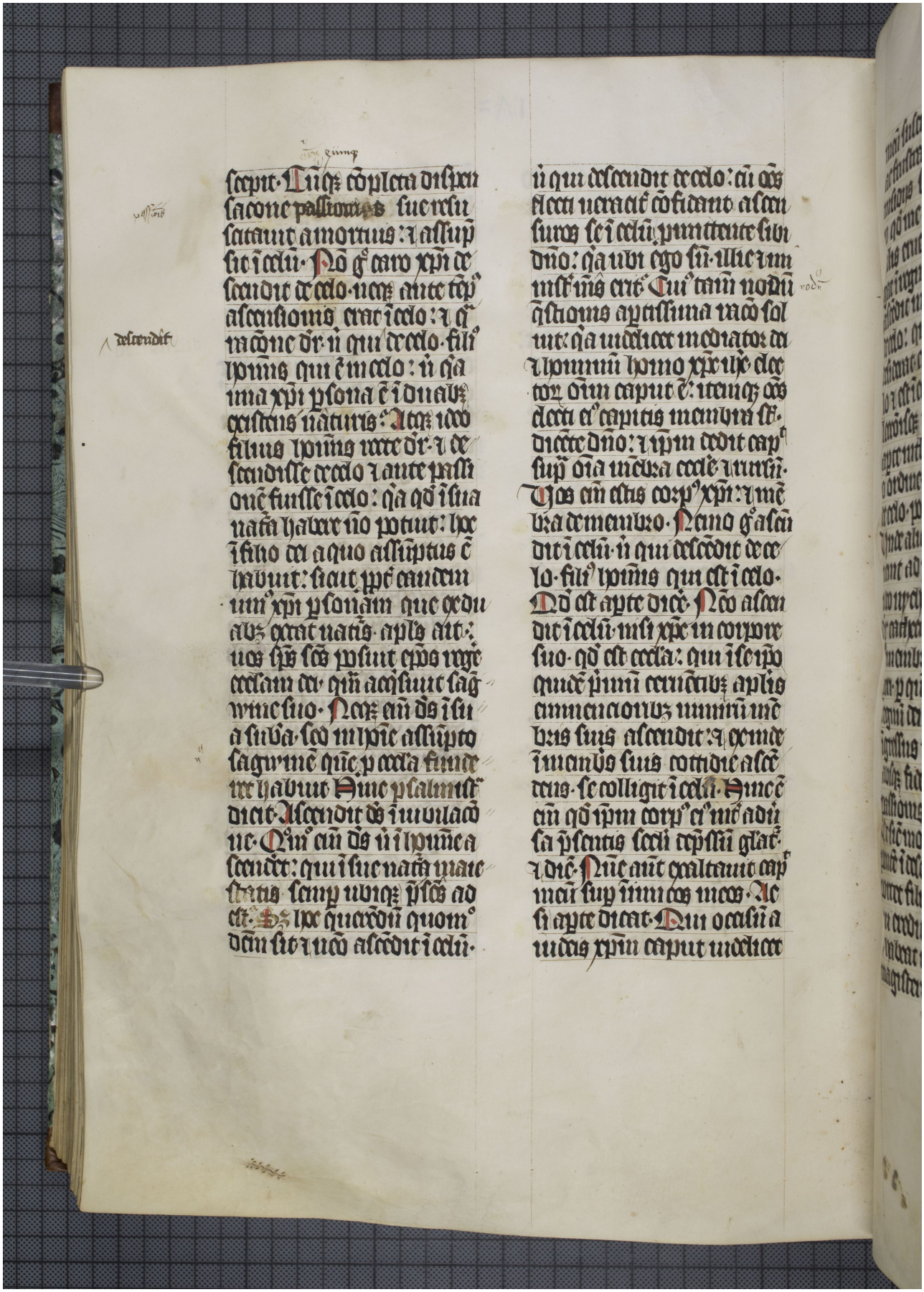

secpit. Cuiqz cõpleta dispen
sacione passionis suc relu
sat aut amortuus: ꝗ assup
sit i celũ. Nõ q̃ caro xpi de
scendit de celo. uecz ante cõp
ascensionis erat i celo: ꝗ q̃
ratione dr. ũ qui de celo. filius
ipsius qui ẽ in celo: ũ qa
ima xpi psona ẽ i duab⁹
qualitatibus naturis. Atqz idcõ
filius ipsius recte dr. ꝗ de
scendisse de celo ꝗ ante passi
onẽ fuisse i celo: qa qd i sua
natã habere nõ potuit: hoc
i suo ei a quo assumptus ẽ
habuit: sicut ppe eundem
unũ xpi psonam que geminas
gerat natas. aplis ait:
nos ihs sos ponit epos regie
ecclam de qũ acquisiuit sag
uine suo. Necz eũ ds i su
a subsa. sed in spie assumpto
sagwine quẽ p ecclam fundẽ
te habuit. Hunc psalmist
dicit. Ascendit ds in iubilacõ
ne. Qui eũ ds ũ i ipsũ ne a
scendere: qui i sue natãe mane
stat semp ubiqz psens ad
est. Ds ipse quardũ quom
dõm sit ꝗ uenõ ascendit i celũ.

descendit

ũ qui descendit de celo: ei ds
ascendere ueracit cõfidendo ascen
sures se i celũ. primitente sibi
dño: qa ubi ego sũ. illic im
mist ũs erit. Cui tamẽ nodũ
qstionis apostolica ratio sol
uit: qa mediator de
ipsumũ hominũ xpi ipse elect
tor. dñm caput ẽ: ueruqz ds
electi et capitis membra sibi
dicente dño: ꝗ ipm credit cap
sup dia uerba ecclie ramusi.
Ipse eũ ebis corpis xpi: ꝗ me
bra de membro. Nemo q̃ ascẽ
dit i celũ ũ qui descendit de ce
lo. filius ipsius qui est i celo.
Nõ est apte dictũ. Nõ ascen
dit i celũ nisi xpe in corpore
suo. qd est ecclia: qui i se po
quidẽ primũ ceuendo aplis
annuentibus uuuuũ uũ
bris suis ascendit: ꝗ qemad
modũ in manibus suis cotidie ascẽ
dens se colligit i celũ. Hunc
eũ qd ipm corpis et nũ adiu
sa psentis secũ cõpsuit glat
ꝗ dicẽ. Nũc aut qualtenus cap
mei sup inimicos meos. Ac
si apte dicat. Dum occisũ a
udeis xpũ caput uidetur